

“Que sigueu nens que desitgen la Paraula de Déu”

La nostra voluntat, amb la gràcia, és omnipotent davant de Déu.

18 de juliol

—Així, a la vista de tantes ofenses al Senyor, si li diem a Jesús amb voluntat eficaç, anant en tramvia, per exemple: «Déu meu, voldria fer tants actes d'amor i de desgreuge com les voltes que fa cada roda d'aquest cotxe», en aquell mateix

instant davant Jesús l'hem realment estimat i desagreguat d'acord amb el nostre desig. Aquesta «ximpleria» no desdiu de la infància espiritual: és el diàleg etern entre el nen innocent i el pare boig pel seu fill: —Quant m'estimes? Digues-ho! —I el menut sil·labeja: Mi-li-ons i mi-li-ons! (Camí, 897)

En la vida interior, ens convé a tots ésser *quasi modo geniti infantes*, com aquests petitons, que semblen de goma, que frueixen fins i tot amb les patacades ja que de seguida s'aixequen i reprenen les corredisses; i tampoc no els manca -quan cal- el consol dels pares.

Si procurem comportar-nos com ells, els tomballons i els fracassos -d'altra banda inevitables- en la vida interior no desembocaran mai en amargor. Reaccionarem

amb dolor però sense descoratjament, i amb un somris que

brolla, com aigua neta, de l'alegria de la nostra condició de fills d'aquest Amor, d'aquesta grandesa, d'aquesta saviesa infinita, d'aquesta misericòrdia, que és el nostre Pare. Durant els meus anys de servei al Senyor, he après d'ésser fill petit de Déu. I això us demano a vosaltres: que sigueu *quasi modo geniti infantes*, nens que desitgen la paraula de Déu, el pa de Déu, l'aliment de Déu, la fortalesa de Déu, perquè ens comportem en endavant com a homes cristians. (Amics de Déu, 146)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/dailytext/que-sigueu-nens-que-desitgen-la-paraula-de-deu/>
(22/03/2026)